

**พฤติกรรม的开รับข่าวสาร ความพึงพอใจ และปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์
รายวันของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์**

**The Media Exposure, Satisfaction and Factors influencing on Daily Newspapers Selection of
Residents in Dong Kamed Community, Mueang District, Surin Province**

ธมนพัชร ศรีชะพลกุลสิทธิ*, สมชาย ชัยสำอางค์, จรินทร์ นินแท้ และ ศราวุธ บุรณะ

*คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Faculty of Management Sciences, Surindra Rajabhat University.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรม的开รับข่าวสาร ความพึงพอใจและปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม的开รับข่าวสารหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับที่พิมพ์รายวัน ของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของ ประชาชนในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ การศึกษาครั้งนี้โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 242 คน อายุระหว่าง 25 – 70 ปี เท่านั้น

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ การอ่านหนังสือพิมพ์มานานเท่าใดพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 1 ปี โดย การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของกลุ่มตัวอย่าง ในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดงกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ

หนังสือพิมพ์ การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ

Abstract

The objectives of this research were; to study the media exposure behaviors on daily newspapers; to examine the influencing factors on daily newspapers selection and to explore the satisfaction on reading selected daily newspaper of residents in Dong Kamed Community, Mueang District, Surin Province. The quantitative survey method was employed in this research by using questionnaire for data collection. The samples were selected with purposive sampling techniques on 314 residents; aged 25-70 years old, living in Dong Kamed Community, Mueang District, Surin Province,

The results revealed that; firstly, the media exposure behaviors on daily newspapers of residents in Dong Kamed Community, Mueang District, Surin Province, which mostly less than a year, was in the average level. Second, the influencing factors in selecting daily newspaper of residents in Dong Kamed Community, Mueang District, Surin Province was in high level and; lastly, the satisfaction on reading selected daily newspaper was also revealed in high level.

Keywords

Newspaper, Exposure, Satisfaction

บทนำ

จากอดีตที่ผ่านมาพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูล ข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์นั้นจะผ่านทางหนังสือพิมพ์ รายวัน รายสัปดาห์หรือนิตยสารต่างๆ โดยหนังสือพิมพ์นับเป็นสื่อมวลชนสื่อแรกที่เกิดขึ้น และยังคงเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แต่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และเป็นยุคสังคมข่าวสาร มีการพัฒนาเทคโนโลยี สมัยใหม่อยู่ตลอดเวลา รูปแบบการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงมาก จะเห็นได้จากพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของคนในสังคมที่ให้ความสำคัญกับการใช้คอมพิวเตอร์ควบคู่ กับการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการค้นหาหาข้อมูลต่างๆ การแลกเปลี่ยนความรู้ การติดต่อสื่อสาร หรือแม้กระทั่งการให้ความบันเทิง เนื่องจากใน ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาใช้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวมีความทันสมัยทำให้ การติดต่อสื่อสารในโลกปัจจุบันแคบลง

หนังสือพิมพ์ คือ สื่อที่ให้ข้อมูลทันต่อเวลามากที่สุด เราสามารถรับข้อมูลได้ทุกประเภท เช่น ข่าวทั่วไปประจำวัน ข่าวการเมือง ข่าวต่างประเทศ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวเกษตรกร ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา บทความวิชาการ การวิเคราะห์ข่าว ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ การรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์จะช่วยพัฒนาคนให้เป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น (นิรมล อัจฉริยะเสถียร. 2545 : 1)

หนังสือพิมพ์ ถือเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่สามารถสร้างพลังในการโน้มน้าวใจทำให้คนตระหนักต่อประเด็นหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้น หนังสือพิมพ์จึงมีคุณสมบัติที่สามารถเสนอ

เรื่องราวได้อย่างต่อเนื่องและให้รายละเอียดได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น (ปิศา สุวรรณชัยศักดิ์. 2545 : 2-3)

หนังสือพิมพ์เป็นที่เผยแพร่ข่าวสารความคิดและความบันเทิงไปสู่ประชาชนหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพก็มีส่วนยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นสูงขึ้น กล่าวคือช่วยเสริมสร้างเจตคติซึ่งสิ่งเหล่านี้นอกจากจะยังรุ่งเรืองและความสงบในตนเองแล้วยังส่งผลไปยังสังคมด้วย (วัลลภ สวัสดิวัลลภ. 2527 : 356)

หนังสือพิมพ์จึงได้กลายเป็นสื่อที่มีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์แม้ว่าในช่วงเวลาต่อมาจะมีการคิดค้นสื่อกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์แล้วก็ตามสื่อหนังสือพิมพ์ก็ยังคงเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมและมีบทบาทอยู่ในสังคมอยู่ทุกยุคทุกสมัย (มาลี บุญศิริพันธ์. 2537 : 2)

เส้นทางการเจริญเติบโตของหนังสือพิมพ์ ไทยในยุคปัจจุบันนั้นจึงเต็มไปด้วยความหลากหลายเนื้อหาข่าวคิดมีความรวดเร็วฉับไวมากยิ่งขึ้นตามโครงสร้างของระบบเทคโนโลยีที่สามารถบันทึกลงให้ได้ความต้องการของผู้ผลิตมีการปรับเปลี่ยนโฉมตลอดเวลามีการพัฒนาแผนการตลาดระบบการผลิตเพื่อให้ข่าวสารที่เกิดขึ้นในแต่ละวันถึงมือผู้อ่านอย่างรวดเร็ว (อวยพร พานิช และคณะ. 2547 : 25)

ความพึงพอใจและพฤติกรรมของคนอาจจะมีผลกระทบต่อยอดจำหน่ายหนังสือพิมพ์เนื่องจากผู้บริโภคมักอ่านหนังสือพิมพ์ที่ตอบสนองความต้องการของตนเองและยอดจำหน่ายดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อไปถึงรายได้จากการโฆษณาซึ่งถือว่าเป็นอย่างไรได้ที่สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์หากยอดจำหน่ายไม่มากนักย่อมทำให้มีโฆษณาน้อยเนื่องจากผู้ที่มาลงโฆษณาย่อมต้องการให้ผู้บริโภคเห็นโฆษณาของตนเองมากที่สุดดังนั้นหนังสือพิมพ์ต่างๆต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้อ่านซึ่งจะต้องผลิตหนังสือพิมพ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อ่านเพราะผู้อ่านย่อมมีส่วนสนับสนุนจำนวนยอดจำหน่ายรายได้ของหนังสือพิมพ์มากที่สุดนั่นเอง (เรวัต เมืองมา. 2551 : 2)

ชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ถือว่าเป็นชุมชนเมืองที่ยังมีการบริการส่งหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์ตามบ้านและยังมีจุด ศูนย์รวมของชุมชนที่คนในชุมชนได้มาอ่านหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์ความหลากหลายทางลักษณะประชากรศาสตร์นั้นซึ่งทำให้มีการเลือกตั้งอ่านหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ที่แตกต่างกันไปปัจจัยในการเลือกอ่านนี้อาจขึ้นอยู่กับเนื้อหาข่าวที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในส่วนของการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ประชาชนชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เนื่องอ่านหนังสือพิมพ์รายวันฉบับตีพิมพ์ที่มีหลากหลายสำนักพิมพ์ต่างกันไป สามารถตอบสนองความต้องการเนื้อหาในทิศทางใดตามลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชนในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของ ประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวัน ของประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของ ประชาชนในชุมชนตองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนตองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้
4. แนวความคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์

ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ

แคลปเปอร์(Klapper. 1960) กล่าวว่ามนุษย์มีกระบวนการเลือกรับข่าวสารที่ประกอบด้วยกัน 4 ขั้นตอนคือ

1. การเลือกเปิดรับโดยบุคคลเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารตามความสนใจและความต้องการ
2. การเลือกสนใจหลังจากเลือกเปิดรับสารแล้วบุคคลยังเลือกให้ความสนใจเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิม
3. การเลือกรับรู้หากข่าวสารที่ได้รับมาขัดแย้งกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมบุคคลจะบิดเบือนข่าวสารนั้นให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน
4. การเลือกจดจำบุคคล เลือกจดจำเนื้อหาสาระของสาร ในส่วนที่ต้องการจำเข้าไปเก็บไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อใช้ในโอกาสต่อไปและพยายามลืมในส่วนที่ต้องการจะลืม

ดังนั้น ผู้รับสารจะเลือกรับข่าวสารทางการเมืองตามช่องทางใดและมากน้อยเพียงไรนั้นจึงขึ้นอยู่กับกระบวนการเลือกรับข่าวสารทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าว โดยข่าวสารใดที่ตรงตามความสนใจ ความต้องการสอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิมของผู้รับสารข่าวสารนั้นก็จะถูกเลือกจดจำ ส่วนข่าวสารใดที่ผู้รับสารไม่ต้องการหรือไม่อยู่ในความสนใจข่าวสารนั้นก็จะถูกลืมในที่สุด

การเปิดรับข่าวสารการที่ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับข่าวสารใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้รับสารและความน่าสนใจของตัวเนื้อหาข่าวสารด้วยข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสารได้มาก จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการสื่อสารซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจทัศนคติและพฤติกรรมตามที่คุณต้องการโดยผู้รับสารแต่ละคนจะมีพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันซึ่งเกิดจากพื้นฐาน 4 ประการ คือ ความเหงา ความอยากรู้อยากเห็น ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง และลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่างโดยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ความเหงา บุคคลจะเปิดรับสื่อเมื่อบุคคลอยู่ตามลำพังไม่สามารถจะติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่นในสังคมได้ ดังนั้นบุคคลที่รู้สึกเหงาจึงเลือกอยู่กับสื่อโดยเฉพาะสื่อมวลชนจึงเป็นเพื่อนแก้เหงาได้ และบางครั้งสำหรับบางคนสื่อมวลชนถูกเลือกมากกว่าบุคคล เพราะสื่อมวลชนไม่สร้างแรงกดดันในการสนทนาหรือแรงกดดันทางสังคม

2. ความอยากรู้อยากเห็น บุคคลจะมีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ อยู่ตามธรรมชาติสื่อทุกสื่อจึงถือเอาจุดนี้เป็นสาระสำคัญในการเสนอข่าวสาร โดยเฉพาะสื่อมวลชนโดยอาจเริ่มเสนอสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อนไปจนถึงสิ่งที่อยู่รอบตัวหรือสิ่งที่มีผลกระทบต่อบุคคลผู้รับข่าวสาร

3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง บุคคลจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารและใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนเองบรรลุหรือบุคคลอาจใช้ข่าวสารที่ได้มาเสริมให้ตนเองมีความรู้สะดวกสบายหรือให้ความบันเทิงโดยบุคคลจะเลือกสื่อที่ให้ตนเองใช้ความพยายามน้อยที่สุดแต่ได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง ลักษณะของสื่อมีส่วนทำให้ผู้รับสารแสวงหาและได้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ผู้รับสารแต่ละคนย่อมจะเข้าใจในลักษณะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการและทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจหรือผู้รับสารเองอาจมีอุปสรรคในการเปิดรับสื่อบางอย่างเช่นคนไม่รู้หนังสือก็จะไม่เลือกเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ (ศิริพรนัน ตาคำ. 2551: 4-5)

นอกจากนี้การที่ผู้รับสารแต่ละคนจะเลือกเปิดรับสื่อชนิดใดก็อาจจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการเลือกเปิดรับสื่อมวลชนด้วยซึ่ง ยูพา สุภากุล (2534 : 124-125) ได้อธิบายเกณฑ์ในการเลือกเปิดรับสื่อดังนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมากนักเช่นประชาชนในชนบทจะเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นหลักเพราะสามารถจัดหาเครื่องรับวิทยุได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ

2. การเลือกสื่อที่ตนเองสะดวกและนิยม (Convenience Preferences) ผู้รับสารสามารถเลือกสื่อได้ตามที่ตนเองสะดวกทั้งด้านหนังสือพิมพ์วิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์นิตยสารและสื่อบุคคลเป็นต้น

3. เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomed) ผู้รับสารบางคนไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการเปิดรับสื่อที่ตนเองเคยรับอยู่เช่นบุคคลที่อายุมากเคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำก็มักจะไม่ค่อยสนใจสื่อชนิดอื่น

4. ลักษณะเฉพาะของสื่อ (Characteristic of Media) คุณลักษณะเฉพาะของสื่อมีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสารเช่นลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์คือสามารถให้รายละเอียดของข่าวสารได้ดีกว่าสื่ออื่นหรือโทรทัศน์สามารถให้ข้อมูลได้ทั้งภาพและเสียงสร้างการรับรู้และความน่าสนใจได้ดีกว่าสื่ออื่นเป็นต้น

5. เลือกสื่อที่สอดคล้องกับตน (Consistency) ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่สอดคล้องกับความรู้ ค่านิยมความเชื่อและทัศนคติของตนเองหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการเปิดรับสื่อของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับ การเปิดรับสื่อมวลชนด้วย (Mass Media Exposure)

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในการสื่อสาร ซึ่งเน้นผู้รับข่าวสารเป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษา โดยเชื่อว่าผู้รับข่าวสารเป็นผู้กำหนดว่าตนต้องการอะไร สื่ออะไรและเป็นเนื้อหาข่าวสารอะไร จึงสามารถตอบสนองความพึงพอใจของตนเองได้ ผู้รับข่าวสารจะเลือกใช้สื่อและรับข่าวสารที่สามารถตอบสนองความต้องการและความพอใจของตน แนวคิดนี้เป็นแนวคิดหนึ่งในทางการสื่อสารที่ให้ความสำคัญว่าผู้รับสารคือตัวจักรที่สำคัญจะตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเป็น

หลัก แม็คคอมบส์ และ เบคเกอร์ (McCombs and Becke.: 1979 : 50-52) ได้อธิบายว่าคนเรามีเหตุผลในการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับสื่อมวลชนแตกต่างกันไป และเหตุผลนั้นทำให้คนเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนต่างประเภทกัน คำว่าเหตุผลนี้หมายถึงอะไร บางอย่างที่มีสื่อมวลชนนั้นสามารถตอบสนองและสร้างความพอใจให้แก่บุคคลนั้นได้ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล และนี่คือสิ่งที่เรียกว่า ความพึงพอใจ (Gratifications)

แคทซ์ (Katz) บลูมเมอร์ (Blumler) และ เกอร์วิทซ์ (Gurvitch) (1998) ได้กล่าวถึงแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจคือการศึกษาผู้รับสารที่เกี่ยวกับ

- 1.สภาวะทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิด
- 2.ความต้องการการจำเป็นของบุคคลและเกิดมี
- 3.ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่นๆแล้วนำไปสู่
- 4.การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆอันก่อให้เกิดผลคือ
- 5.การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการและ
- 6.ผลอื่นๆที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้

นอกจากนี้มิจานวิจัยเกี่ยวกับการจำแนกองค์ประกอบหรือกลุ่มของการวัดความพึงพอใจของผู้รับข่าวสาร โดย ลี บี เบคเกอร์ (Lee B.Becker: 1979,54-73) วิเคราะห์องค์ประกอบของความพึงพอใจ 3 องค์ประกอบคือ 1) การติดตามข่าวสารและการแนะนำพฤติกรรม Surveillance/Guidance) ซึ่งสะท้อนให้เห็นขอบเขตที่ปัจเจกชนใช้สื่อมวลชน เพื่อจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและเพื่อให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น 2) การใช้ประโยชน์ทางการติดต่อสื่อสาร ความตื่นเต้น และเสริมย้ำความเชื่อ (Communicatory Utility/Excitement/Reinforcement) ซึ่งครอบคลุมถึงการหลบหนีจากงานประจำ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวสารกับผู้อื่น การซึมซับข่าวสารเข้าสู่ชีวิตประจำวัน 3) การหลีกเลี่ยงไม่ใช้สื่อ (Media Avoidance) สะท้อนให้เห็นแนวโน้มที่คนไม่ใช้สื่อไม่รับข่าวสารจากสื่อ เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

เนื่องจากการรับรู้คือการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆซึ่งเกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละบุคคลอันเนื่องมาจากการตีความหรือแปลความอาการสัมผัส (Sensation) ของร่างกายกับสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นเครื่องช่วย

ดังนั้นการวัดการรับรู้จึงต้องวัดจากสิ่งที่บุคคลแสดงออกอันได้แก่ความรู้สึกนึกคิดความรู้ความเข้าใจซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยอาจใช้แบบทดสอบหรือแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัด ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นได้ชัดว่าบุคคลนั้นมีการรับรู้ต่อสถานการณ์นั้นอย่างไร

จากเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นได้ว่ามนุษย์จำเป็นต้องศึกษาถึงการรับรู้ของผู้รับสารซึ่งเป็นผลมาจากสภาพร่างกายหรือความสามารถทางกายภาพของบุคคลนั้นๆ (Individual Biology or Physical Ability) การเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture Learning) และลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคล(Personal Psychology) นั่นเองซึ่งการรับรู้จึงถือเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การแปลความหมายที่เข้าใจกันได้การรับรู้จึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้เกิดความคิดรวบยอดและทัศนคติอันพึงประสงค์ต่อไป

จำเนียร ช่วงโชติและคณะ (2515) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ไว้ ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้รับรู้มีผลทำให้การรับรู้ของคนเราแตกต่างกันไปที่สำคัญได้แก่ความต้องการหรือแรงขับ (Need or Drive) ทักษะคติ (Attitude) บุคลิกภาพ (Personality) และการปรับตัวส่วนบุคคล (Personal Adjustment)

2. ความใส่ใจและการรับรู้ (Attention and Perception) ปกติเราจะไม่รับรู้หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งหมดจตุรรวมของการรับรู้ต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่งคือความใส่ใจหรือความตั้งใจซึ่งเราจะเลือกเฉพาะที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของเรา

3. การเตรียมพร้อมที่จะรับรู้ (Preparatory Set) เมื่อบุคคลอยู่ในสภาพการเตรียมพร้อมจะช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าในสิ่งที่เกิดขึ้นได้และมีความพร้อมในการเตรียมตัวเองอย่างเต็มที่ต่อการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองออกมาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในสถานการณ์นั้นๆ

4. ความต้องการและแรงจูงใจ (Need and Motivation Factor) คนเรามักจะเลือกให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจหรือความต้องการของตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสิ่งที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

5. ความต้องการและคุณค่า (Need and Value) สิ่งที่เราเรารู้เรานั้นอาจถูกกำหนดขึ้นมาจากความต้องการและคุณค่าส่วนตัวเพื่อตีความหมายของสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่างๆที่จะรับรู้

6. บุคลิกภาพของบุคคลมีอิทธิพลต่อการรับรู้ลักษณะเดิมหรือพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องราวหรือเหตุการณ์ย่อมมีผลต่อการรับรู้และตีความของสิ่งที่เรารับรู้นอกจากนี้ในส่วนของการรับรู้ของมนุษย์โดยทั่วไปมานะ (ของบุคลิกภาพที่ไม่เหมือนกันย่อมรับรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางสังคมและการรับรู้สิ่งเร้าที่ปรากฏไม่ชัดเจนแตกต่างกันเสมอ)

7. ประสบการณ์เดิม (Early Prior Experience) ประกอบด้วยหลักสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

7.1 การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของสิ่งเร้าซึ่งไปกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสให้เกิดการทำงานขึ้นและส่งรายละเอียดไปยังประสาทสัมผัสเพื่อส่งต่อไปยังสมองกระบวนการนี้เรียกว่า “การสัมผัส” (Sensation)

7.2 การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลและรายละเอียดต่างๆที่มนุษย์ได้รับและนำมาประสมกับข้อมูลอื่นๆกระบวนการนี้เรียกว่า “การรับรู้” (Perception)

7.3 การรับรู้ต้องเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้รับรู้อันหมายถึงประสบการณ์เดิมแรงขับทัศนคติบุคลิกภาพและอื่นๆของผู้รับรู้เช่นการเอาใจใส่ (Attention)

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิมพ์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายคำที่เกี่ยวกับ “สื่อสิ่งพิมพ์” ไว้ดังนี้ คำว่า “สิ่งพิมพ์ หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้น รวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใดอันมีลักษณะเช่นเดียวกัน”

“สื่อ หมายถึง ทำการติดต่อให้ถึงกัน ชักนำให้รู้จักกัน ผู้หรือสิ่งที่ทำการติดต่อให้ถึงกัน หรือชักนำให้รู้จักกัน”

“พิมพ์ หมายถึง ถ่ายแบบ, ใช้เครื่องจักรกดตัวหนังสือหรือภาพ เป็นต้นให้ติดบนวัตถุ เช่น แผ่นกระดาษ ผ้า ทำให้เป็นตัวหนังสือหรือรูปอย่างใด ๆ โดยการกดหรือการใช้พิมพ์หิน เครื่องกลวิธีเคมี หรือวิธีอื่นใดอันอาจให้เกิดเป็นสิ่งพิมพ์ขึ้นหลายสำเนา รูป, รูปร่าง, ร่างกาย, แบบ”

ดังนั้น “สื่อสิ่งพิมพ์” จึงมีความหมายว่า “สิ่งที่พิมพ์ขึ้น ไม่ว่าจะแผ่นกระดาษหรือวัตถุใดๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ อันเกิดเป็นชิ้นงานที่มีลักษณะเหมือน ต้นฉบับขึ้นหลายสำเนาในปริมาณมาก เพื่อเป็นสิ่งที่ทำการติดต่อ หรือชักนำให้บุคคลอื่นได้เห็นหรือทราบข้อความต่างๆ”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สายใจ ระดมสุข (2550) พงศัตถกรรมการเปิดรับข่าวสารเพื่อการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาพินิจนการศึกษ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 1-2 วันต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการอ่าน 30 นาทีอ่านที่บ้าน เนื้อหาในหนังสือพิมพ์มีความเชื่อถือเพียงครั้งเดียว ปัญหาในการอ่านหนังสือพิมพ์ คือ มีคอลัมน์ที่เกี่ยวกับความรู้และเป็นประโยชน์ให้เล็กน้อย ความสนใจรายการในหนังสือพิมพ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านประเภทความรู้ ด้านประเภทข่าว ด้านประเภทบันเทิง ด้านประเภทโฆษณา

วาสนา เสด็จจันทร์ (2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน หน้าสตรีกับทัศนคติต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของสตรีในสังคมและทัศนคติในการทำงานของข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวันหน้าสตรีภูมิภาค หลัง ทัศนคติต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของสตรีในสังคม และทัศนคติในการทำงานของข้าราชการสตรีตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่กล่าวมานี้ โดยการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 338 คน ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวันหน้าสตรีไม่แตกต่างกัน ข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีระดับทางราชการ เพศของเพื่อนร่วมงานและเพศของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่พึงประสงค์แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของสตรีในสังคมแตกต่างกัน ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีระดับทางการศึกษาระดับทางราชการ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ เพศของเพื่อนร่วมงานที่พึงประสงค์เพศของผู้บังคับบัญชาที่พึงประสงค์แตกต่างกัน มีทัศนคติในการทำงานแตกต่างกัน ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวันหน้าสตรีแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของสตรีในสังคมไม่แตกต่างกัน ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรายวันหน้าสตรีแตกต่างกัน มีทัศนคติในการทำงานไม่แตกต่างกัน ข้าราชการสตรีในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีทัศนคติต่อบทบาทที่เปลี่ยนไปของสตรีในสังคมแตกต่างกัน มีทัศนคติในการทำงานแตกต่างกัน

กาญจนา กาญจนทวี (2542) ได้ศึกษา แรงจูงใจ พฤติกรรม และความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย โดยวิเคราะห์จากแรงจูงใจ พฤติกรรม และความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทย 7 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ผู้จัดการ กรุงเทพธุรกิจ กรุงเทพ Post และ The Nation ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ 5 ฉบับ และเว็บที่มีผู้เยี่ยมชมมากอีก 4 แห่งทั้งสิ้น คือ 37 วัน ค่าตอบของแบบสอบถาม

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 1,297 ชุด จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองไทยใช้หนังสือพิมพ์ออนไลน์ในการเปิดรับข่าวสารเป็นอันดับที่ 4 รองจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ต่างประเทศจะใช้สื่อหนังสือพิมพ์ออนไลน์นี้เป็นอันดับสองรองจากโทรทัศน์ โดยแรงจูงใจที่ผลักดันให้เปิดรับคือ ความสะดวกเนื่องจากมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ และความสะดวกที่สามารถเปิดรับเฉพาะข่าวสารที่สนใจ แต่เนื่องจากกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทยมีกระจายอยู่ทั่วโลกความแตกต่างทางประชากรศาสตร์จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการใช้สื่อที่แตกต่างกัน สุดท้ายคือการศึกษาถึงปัญหาของผู้อ่านจากการวิจัยพบว่าปัญหาหลัก คือความล่าช้าในการใส่ข้อมูลใหม่ รองลงมาคือมีข้อมูลน้อยเกินไป การไม่สามารถอ่านฟร้อนท์ภาษาไทย เกิดความเมื่อยล้าและปวดตา และสุดท้ายคือเวลาจำกัดในการอ่านข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์” ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ทั้งหมด 1,432 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) คือ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างอายุประชากรที่มีอายุ 25 – 70 ปี และอาศัยอยู่ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 242 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน ชุด ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามปลายปิด ได้แก่ คำถามทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชน ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดคำถามทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ส่วนที่ 3 ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ส่วนที่ 4 คำถามปลายปิดเกี่ยวความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการแจกแจงความถี่(Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์และอธิบายข้อมูลด้าน ลักษณะทางพฤติกรรม การเปิดรับจากหนังสือพิมพ์ ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในเรื่องต่อนี้มาน้อยเพียงใด และ ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean)
3. วัดการกระจายตัวข้อมูล โดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นต่างๆ

ผลการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัย ดังประเด็นต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และอายุระหว่าง 61 – 70 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ รับจ้าง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคืออาชีพ ค้าขาย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 อาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้านจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 อาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 อาชีพรับราชการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ จำแนกตามรายได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ไม่น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาคือรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 รายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และรายได้มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาคือระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ตามลำดับ

พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ด อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

การอ่านหนังสือพิมพ์มานานเท่าใด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอ่านหนังสือพิมพ์น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือระยะเวลามากกว่า 5 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 คน ระยะเวลา 1 – 2 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และระยะเวลา 3 – 4 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ

เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้งพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์แต่ละครั้ง 30 – 1 ชั่วโมง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมาคือใช้เวลา 1 – 2 ชั่วโมง

จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ใช้เวลา 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และใช้เวลา 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน/สัปดาห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ 1 ครั้ง/สัปดาห์ และ 2 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 รองลงมาคือ 3 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ความถี่ 4 ครั้ง/สัปดาห์ และ 5 ครั้งขึ้นไป/สัปดาห์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

จำแนกตามช่วงเวลากลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลาว่างระหว่างวัน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือช่วงเวลาพักกลางวัน จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ช่วงเวลาตอนเช้าก่อนเข้าเรียน/ทำงาน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ขณะเดินทาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และช่วงเวลาก่อนนอน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

การอ่านในวันหยุดกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ในวันหยุดในช่วงเช้า และช่วงเที่ยง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือเวลาช่วงบ่าย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 เวลาช่วงเย็น จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และช่วงเวลาก่อนนอน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

จำแนกตามชื่อหนังสือกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 รองลงมาคือเดลินิวส์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 มติชน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ข่าวสด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 คมชัดลึก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของกลุ่มตัวอย่าง ในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ มักเลือกหนังสือพิมพ์จากฉบับตีพิมพ์ประจำที่เคยอ่านเท่านั้น การอ่านฆ่าเวลาระหว่างรอหรือว่างจากการเรียนหรือการทำงาน การเข้าซื้อหนังสือพิมพ์ตามร้านหนังสือพิมพ์ การมีหนังสือพิมพ์ที่ต้องการซื้อในใจอยู่แล้วจึงไปร้านขายหนังสือพิมพ์เป็นประจำ การนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ในร้านสะดวกซื้อ การอ่านหนังสือพิมพ์ในร้านกาแฟ การนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ในร้านหนังสือในห้างหรือแหล่งที่มีหนังสือพิมพ์ขาย การอ่านให้ลูกหลานหรือคนอื่นฟัง ตามลำดับ

ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ พาดหัวข่าวที่น่าสนใจ ราคาที่เหมาะสม ความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์ชื่อเสียงของหนังสือพิมพ์ความสวยงามของการจัดหมวดหมู่ข่าว และความสวยงามของการจัดรูปแบบภาพ มีช่องทางการซื้อที่หลากหลาย รูปทรงของหนังสือพิมพ์ที่ถือง่าย กิจกรรมตอบคำถามชิงรางวัล ตามลำดับ

ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชน ดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยคือ การพาดหัวข่าวที่น่าสนใจ ภาษาที่ใช้ในเนื้อหา ความพึงพอใจด้านการมีเนื้อหาที่ให้ความรู้ ความพึงพอใจด้านความคมชัดของตัวหนังสือ ความกระชับของข่าว ภาพประกอบเหมาะสม ทำให้ได้รับความบันเทิง ความพึงพอใจด้านความสวยงามภาพเนื้อหาข่าว และ ความพึงพอใจด้านรูปภาพบนปกสวยงาม มีความหลากหลายในการนำเสนอ ข่าวสารด้านโฆษณาที่เหมาะสม ตามลำดับ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

สรุปผลการวิจัย เรื่อง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังประเด็นต่อไปนี้

การอภิปรายผลพฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของ ประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ระยะเวลาการอ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า ส่วนมากกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการอ่านหนังสือพิมพ์ ครั้งละ 30 นาที – 1 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายใจ ระดมสุข (2550) ศึกษาวิจัย เรื่องพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารเพื่อการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ 1-2 วันต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการอ่าน 30 นาที – 1 ชั่วโมง

การอภิปรายผลพฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของ ประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์พฤติกรรม的开รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุ 25-70 ปี ในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง คือ มักเลือกหนังสือพิมพ์จากฉบับตีพิมพ์ประจำที่เคยอ่านเท่านั้น ไม่สอดคล้องกับ อภิญา อติชาติธานินทร์ (2556) ศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ส่งผลต่อทัศนคติการเลือกอ่านและการรับรู้การทดแทนกันได้ของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ พบว่าทางด้านการอ่านต้องอ่านเพื่อค้นหาข่าวสารใหม่ๆ เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีลักษณะประชากร คือ ผู้ที่เคยอ่านทั้งหนังสือพิมพ์แบบฉบับพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์ ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในเขตภาคกลางและภาคตะวันออก ทำให้จุดประสงค์ของการรับข่าวสารต่างกัน ทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน

ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะ เม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ราคาที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ (นิตติยา ศรีคง .2559)ศึกษาวิจัยเรื่อง กล่าวว่า ความพึงพอใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเปิดรับหนังสือพิมพ์ออนไลน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประหยัดค่าใช้จ่าย

ความพึงพอใจในการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชน ดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของประชากรในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การพาดหัวข่าวที่น่าสนใจ ความสวยงามของการจัดรูปแบบภาพประกอบข่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางฤดี วงษ์จันทร์ (2548) ศึกษาวิจัย เรื่องพฤติกรรมเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจและความต้องการของผู้อ่านหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ในด้านการพาดหัวข่าวที่น่าสนใจ มีภาพประกอบข่าวที่เหมาะสม ที่อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพฤติกรรม的开รับข่าวสาร ความพึงพอใจและปัจจัยต่อการเลือกอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันของประชากร ในชุมชนดองกะเม็ต อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันมีปัจจัยในการอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อตอบคำถามชิงรางวัล มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารและผู้ประกอบการธุรกิจหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวัน ควรมีการพัฒนากิจกรรมการตอบคำถามชิงรางวัลให้ดูน่าสนใจมากขึ้น เพื่อรักษาการจัดกิจกรรมนี้ไว้ แต่ไม่ควรที่จะละเลยการให้ข้อมูลข่าวสารในด้านอื่นเช่นกัน

2. ผู้ให้บริการข้อมูลข่าวสารและผู้ประกอบการธุรกิจหนังสือพิมพ์ควรนำเสนอรูปแบบเนื้อหาข่าวสาร และพาดหัวข่าวให้น่าสนใจมากขึ้น เพื่อเชิญชวนและชักจูงให้ผู้อ่านหันมาอ่านหนังสือพิมพ์มากขึ้น

3. ชุมชนสามารถนำเอาผลศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปพัฒนาให้เป็นชุมชนรักการอ่าน และสนับสนุนห้องสมุดชุมชนให้เป็นที่น่าสนใจ ส่งเสริมการอ่านแก่คนในชุมชน

4. สำนักพิมพ์ ควรมีการพัฒนาหนังสือพิมพ์ฉบับตีพิมพ์รายวันให้เป็นที่น่าสนใจ เนื้อหาข่าวสารถูกต้อง ให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่าน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา กาญจนทวี. (2542). **แรงจูงใจ พฤติกรรม และความพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ไทยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ**. สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน .จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2519). **จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ดวงรัตน์ นพพันธ์. (2549). การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความพึงพอใจต่อข่าวสาร และการใช้ประโยชน์จากสื่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน. คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม. ทะเบียนราษฎร์เทศบาลเมืองสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปี 2558.
- ธิดารัตน์ บุญล้อม. (2549). พฤติกรรมและความพึงพอใจการอ่านหนังสือพิมพ์โพสต์ ทูเดย์ ใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นฤตม สาริกบุตร. (2547). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระเป็นสวนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. (2541). พฤติกรรมการอ่านนิตยสารของคนกรุง. วารสารวิชาการ สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (PUBAT). กรุงเทพฯ
- ยุพา สุภากุล. (2534). การสื่อสารมวลชน. เชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2537). หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก.
- วัลลภ สวัสดิวัลลภ. (2527). คู่มืองานเทคนิคและการฝึกงานห้องสมุด(พิมพ์ครั้งที่ 2). ลพบุรี: ศูนย์ การพิมพ์วิทยาลัยครูเทพสตรีลพบุรี.
- วาสนา เสดะจันทน์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากการอ่านหนังสือพิมพ์ ไทยรายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณี โพธิเสน (2543). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย. การศึกษา ค้นคว้าอิสระการศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไศลทิพย์ จารุภูมิ. (2534). การศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายใจ ระดมสุข (2550) .พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเพื่อการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง .มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพื้นฐานการศึกษา สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครู อาจารย์โรงเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทร์ วิโรฒ มหาสารคาม.
- สุมิตร โชควิทยา. (2549). การศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ระบบเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549. รายงานวิจัย วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา.
- เสกสรร ธรรมวงศ์. (2541). ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อการให้บริการด้านการเรียน การสอนสายสามัญระดับประถมศึกษา: ศึกษากรณีโรงเรียนผู้ใหญ่สตรีบางเขน ทัศนสถานหญิงกลาง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุบลวรรณ ปติพัฒน์โมชิต และอวยพร พานิช. (2532). **100 ปนิตยสารไทย พ.ศ. 2431-2531.**

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

อมรรัตน์ เชาวลิท. (2541). **ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตต่อระบบการจัดบริการ**

สารสนเทศของสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเกริก. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Brown, W.J., R.B. Lewis and Harchleroad. (1964) . **A – V Instruction and Meyhods.** (2
nd ed.). New York: McGraw-Hill Book.

Gerlach, V.S. and D.P. Ely. (1980). **Teaching and Media : A Systematic Approach.** New
Jersey: Prentice – Hall Inc.

Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw-Hill, Inc.

Gove, P.B. (1975). **Webster’s New International Dictionary.** Messachusetts: G&C
Merriam Company, Inc.

Laurence, N. (1969). **College Dictionary.** New York: E.H. Sargent & Co.

Millet, John D. (1954). **Management in the public service.** New York : McGraw-Hill.

Wolman, B.B. (1973). **Dictionary of Behavioral Science.** Von Nostrand: Reinhold
Company.

Klapper, J. T.1960 . **The Effects of Coomunication.** New York: Free Press